

פרק ראשון

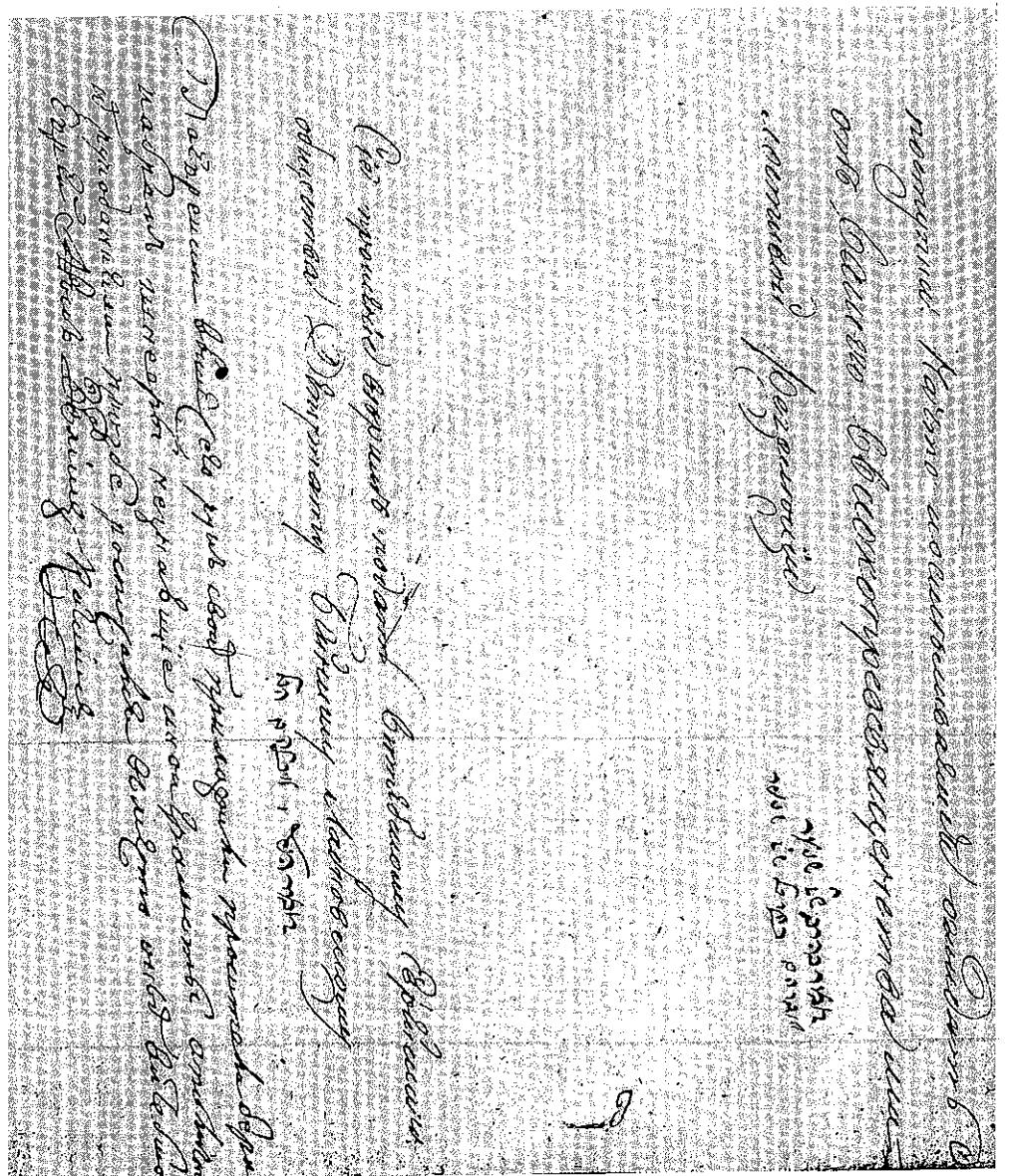
לאחר שקרובי משפחה של אחינו באו לבקש ממר פונזוב להימנע מלחשכות את אחינו לשכירה ולשחררו לבתו, הועיק מר פונזוב את קריילו בתופים, גירש את קרובי אחינו ואortho שלט בלויי חילים אל הכותר לאחר שגילה את זקנו ואת פאותיו. לאחר שלרשויות הפלך בויטבסק גורע על פיתוי אחינו המטורף והחולה, ואף הובאו הוכחות לכך, העניין נבדק והחולה אכן אוכחן כמתורף שאין לו מושג על מטרת ביקורו אצל מר פונזוב. הוא וחוורו לקרובי להמשך השיפול בו. לאחר שפרטון זה מצד הרשותות הניה את דעתנו, לא הוספנו להתלונן על העלבון שנגרם לנו. לאחר הדברים האלה, ובuckות תלונה של פלוני, הוויעק אחינו למורהיל ולآخر בדיקה רפואית נספת הוחור אלינו. ועם זאת, מר פונזוב והכותר הקתולי של אולה מאיים להפריע לאחינו שבאות עניין שהמתקונים אליו, וכמוון שבתחשב במחלוקת ובתקפם שהם סובל אחינו, הוא לא יהיה מסוגל להמשיך ולהיות חיים תקינים, אם רצון אותם אנשים יתמשש והוא ינותק מקרובי משפחתו המסייעים לו.

על כן אנו כורעים ברך בפני מעלוונו חרמה ומבקשים להתחשב במצבו העוגם של אחינו ובנסיבות הסוער שימושיים לו קרובוי, ולהגן על חירותו האישית ועל שלוחתו הנפשית ובכך למנוע מתנו סבל בעתריו על ידי הטלת איסור על הכותר הקתולי של אולה לחזור על ניסיונו לפתח את אחינו ולהפר בקר את החוק. אנו מצפים אפוא לחשובה מיזוגת מקודשתך חרמה.

[חתימות בעברית] דובער בהרב ש"ז [שניאור ולמן] שנעד
אברהם בה"ר ז"ל ש"ז [בן הרב זכרון לברכה שניאור ולמן] שנעד

בקשה זאת אנו מוסרים לידי נציג הקהיל של ויטבסק בינייש לבוקובסקי
[חתימות בעברית] דובער הנ"ל אברהם הנ"ל

וחתום ב עברית מגישי הבקשה בערקה ואברהם שנייר, שניים יודעים קרוא וכותב בלשון אחרת. לפי בקשותם חתום במקום מיופה כותם, יהודי בן ויטבסק אהרן וליג כהנוב.
[...] בספטמבר 1820. ויטבסק. בקשה זאת נרשמה מפי המבקשים על ידי המוכיר הפלבי נגבורנסקי סקִיטַאָר סוויצקי.

העמוד האחרון במכתבם של האחים ר' דוב בער ו' חיים אברהם. חתימותיהם בעברית מופיעות בשורות השלישית והששית.